

Kirkeministeriet

Folketingets Kirkeudvalg
Pelle.Dragsted@ft.dk
Lov@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 17. november 2016 (KIU L 30 – spørgsmål 32) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Vil ministeren give en nærmere beskrivelse af proceduren, når en decorumsag efter lovforslaget rejses over for en ikke-folkekirkelig forkynder, herunder hvilke offentlige instanser der involveres i sagens behandling samt forkynderens rettigheder i forhold til at klage over afgørelsen og indbringe den for domstolene?”

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 142794/16

Dette dokumentnr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 30. november 2016

Svar:

En afgørelse om tilbagekaldelse af en vielsesbemyndigelse på grund af decorumforhold indebærer tilbagekaldelse af en begunstigende forvaltningsakt.

En afgørelse om tilbagekaldelse er skønsmæssig og skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om f.eks. partshøring samt retsgrundsætningerne om saglighed og om proportionalitet.

Spørgsmålet om, hvorvidt en forvaltningsafgørelse kan tilbagekaldes, vil bero på en konkret afvejning i det enkelte tilfælde af forskellige modstående hensyn. Ved vurderingen må der bl.a. lægges vægt på, hvilke berettigede forventninger der måtte være opstået hos adressaten for afgørelsen, samt hvilke offentlige interesser, der taler for en tilbagekaldelse af afgørelsen.

Tilbagekaldelse af en begunstigende forvaltningsakt kan ske dels som følge af, at forudsætningerne for den oprindelige afgørelse viser sig ikke at have været opfyldt, dels i tilfælde af, at forudsætningerne for afgørelsen efterfølgende tilsidesættes.

Det er almindeligt antaget, at medmindre en part har gjort sig skyldig i svig eller i øvrigt tilsidesat en ham eller hende påhvilende oplysningspligt, følger det af officialprincippet, at risikoen for, at en oprindelig tilbagekaldelsesgrund ikke har indgået i grundlaget for den oprindelige afgørelse, i almindelighed må påhvile myndigheden. Det vil ved den skønsmæssige vurdering altid kunne tillægges betydning, om partens egne forhold kan karakteriseres som bebrejdesværdige eller ej, herunder om parten har været bekendt med, at der har foreligget svigagtige forhold i forbindelse med udstedelsen af den oprindelige afgørelse, eller om parten i øvrigt har været i ond tro med hensyn til en vildfarelse hos myndigheden.

Tilbagekaldelse som følge af, at forudsætningerne for en begunstigende forvaltningsakt efterfølgende brister, vil bl.a. kunne ske i tilfælde af misbrug af en meddelt tilladelse eller anden tilsidesættelse af vilkår for anvendelse af tilladelsen.

Endvidere vil tilbagekaldelse efter omstændighederne kunne ske, hvis de oprindelige forudsætninger ikke længere kan anses for opfyldt.

En sådan bristende forudsætning kan efter omstændighederne indtræde, hvis en religiøs forkynder med vielsesbemyndigelse i et trossamfund uden for folkekirken, ikke længere lever op til decorumkravet. Ved bemyndigelsen til at forrette kirkelige vielser med borgerlig gyldighed tildeles den pågældende en adgang til at udøve offentlig myndighed. Det følger heraf, at den bemyndigede skal leve op til den værdighed og tillid, som udøvelsen af myndighedsfunktionen forudsætter.

En afgørelse, der lægger vægt på en sådan bristet forudsætning, kan som sagt kun resultere i tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelsen, hvis afgørelsen herom træffes i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder grundsætningen om proportionalitet.

Som oplyst i kirkeministerens besvarelse af 14. november 2016 på Kirkeudvalgets spørgsmål 2 (Svar på KIU L 30 – spm. 2) træffes beslutningen om tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelsen af den samme myndighed, som har givet bemyndigelsen. Dvs. af kirkeministeren eller for så vidt angår vielsesbemyndigelse til anerkendte præster i anerkendte trossamfund ved kgl. resolution, der gives af Donningen og kirkeministeren i forening.

Det vil være et led i sagsbehandlingen, at kirkeministeren indhenter en udtalelse fra trossamfundet, ligesom der foretages partshøring af vielsesforretteren.

Kirkeministeriets afgørelse kan forelægges for Folketingets Ombudsmand, ligesom der kan anlægges sag ved de almindelige domstole.

Mette Bock

/ Pernille Esdahl